

[Ahlmann-Ohlsen]

male eller sagt på en anden måde: dette forslag har ikke de store konsekvenser for Danmark. Dermed er forslaget et godt eksempel på, at Danmark er pænt med i miljølovgivningen. Andre lande i EF må forudse væsentlige ændringer i deres nationale lovgivning som følge af direktivet, netop fordi deres miljølovgivning langt fra er så langt fremme som vores.

Vi betragter det som en fordel, når lovforslaget lægger op til, at oplysninger om et projekts påvirkning af miljøet skal foreligge på et tidligere tidspunkt i forhold til de gældende regler. Det vil give både de centrale og de lokale miljømyndigheder mulighed for en bedre og mere langsigtet planlægning. Man kunne måske efterlyse oplysninger om, hvorvidt disse nye regler kan betyde, at visse godkendelser kan blive trukket i langdrag, ligesom det måske er lidt uklart, om der med forslaget stilles større krav til både kvantiteten og kvaliteten af de oplysninger, der skal foreligge, end der gøres i dag ved den almindelige miljøgodkendelse. Dette kan være af betydning for omkostningerne ved såvel de store som de mellemstore projekter.

Det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at det er uhyre vigtigt, at offentligheden, dvs. især den lokale befolkning, bliver inddraget i processen vedrørende miljøvurderinger. Det er nødvendigt for befolkningens forståelse af hele beslutningsprocessen. Derfor ser vi med tilfredshed på, at direktivet lever op til dette synspunkt med dets krav til offentlighed.

Med hensyn til det overordnede mål har vi selvfølgelig noteret os, at EF i lighed med Danmark begynder at omprioritere hele miljøpolitikken fra genopretningen til forebyggelsen. Det kan vi kun være tilfredse med.

Jeg vil gerne understrege, at dette lovforslag, så vidt den konservative folketingsgruppe har forstået det – og jeg vil gerne høre, om der er problemer hermed, vi vil gerne bede om at få det belyst – kun gælder for nye projekter. Når vi rejser det, så er det for at få det afklaret, så bygherrer rundt omkring i landet af forskellig art, som har været igennem med godkendte projekter, ikke skal have nogen bekymringer som følge af nye vurderinger i forhold til det foreliggende forslag.

Afslutningsvis skal jeg give vores støtte til lovforslaget. Vi ser frem til en god og sober behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Leif Hermann (SF):

Som ordførere har påpeget, er det her en gennemførelse. Den er næsten identisk med det lovforslag, der er blevet fremsat i Folketingsåret 1987-88. Der er ændret et 7-tal til et 2-tal, og så har ministeren sin vane tro listet en betragtning ind i bemærkningerne om bæredygtighed, og det er jo udmærket, fordi det passer fint ind i selve forslaget.

Vi var nået forholdsvis langt i Miljøudvalget med behandlingen af forslaget, da det blev fremsat for godt 1 års tid siden, og jeg håber, at vi nu kan gøre det færdig. Jeg tror, at de er grundigt sure på os nede i EF, for dette forslag er ikke udtryk for nogen ny miljøpolitik i EF, som hr. Ahlmann-Ohlsen tror. Det er et direktiv, der er vedtaget den 27. juni 1985, og EF har mig bekendt meget sjældent beskæftiget sig med genopretning i miljøpolitikken, og det vil jeg da så sandelig også håbe at EF holder fingrene fra. Det skal være et nationalt anliggende, når det drejer sig om genopretning.

Der var visse problemer i forbindelse med udvalgsarbejdet og visse problemer, som ikke var afklaret, da udvalgsarbejdet blev afbrudt på grund af valget, men jeg har tiltro til, at disse problemer kan ryddes af vejen.

Men jeg skal ikke undlade at komme med en enkelt bemærkning, for der er opstået en uklarhed. Det er jo ikke nogen hemmelighed for nogen, at der er kommet et udspil fra Planstyrelsen vedrørende den såkaldte planlægningslov, hvor man forestiller sig, at man kan rationalisere lovgivningen om den fysiske planlægning samt by- og landzonenloven og sommerhusloven i en enkelt planlægningslov.

Se, dette lovforslag gør jo VVM-direktivet til en del af regionplanloven. Man placerer det faktisk systematisk i emneopregningen i regionplanlægning. Det må man nok sige er lidt ejendommeligt i betragtning af, at det faktisk findes i den emneopregning, man agter at stryge i regionplanloven. Så man kan godt stille sig det spørgsmål, om det er klogt at knytte VVM-direktivet til vedtagelse som led i en ændring af regionplanloven, eller om man eventuelt skulle overveje noget andet.

Jeg håber, at det bliver vedtaget som led i regionplanloven, for så kan man dog i det mindste håbe på, at en emneopregning, som er væsentlig og afgørende for en kvalificeret regionplanlægning, kan fastholdes og fortsætte med